

Bóng Hình Trong Quang

Em nhìn vào gương soi chiếc bóng mình
Ánh mắt u buồn xót tình vữa mắt
Lệ tràn bờ mi niềm đau chắt ngát
Em khóc thật nhiều mà lòng không người

Em nhìn vào gương chỉ thấy bóng người
Mỗi hôm nào còn vòng tay thân ái
Người nói rằng ta yêu nhau mãi mãi
Thề mà giờ tình chỉ là hư không

Em nhìn vào gương làn tóc bẽnh bông
Một mái huyền mơ, đôi dãi thâm thắm
Em chợt nhớ một lần người nhìn ngắm
Khẽ khen rằng to trời quyền đôi nhau

Em nhìn vào gương không gian ứa máu
Lời tình người nói bấy giờ quên hết,
Nếp nhăn nào vẫn còn hằn in vết
Ôi kiếp nhân sinh: Chiếc bóng trong gương!

Em vừa nhìn ra một lẽ vô thường
Hàng được nhân trong câu kinh Bát Nhã
Rằng trên đời mọi vật đều vô ngã
"Không bất dị sắc, sắc bất dị không"

Em nhìn vào gương soi lấy cõi lòng
Một thoáng mây qua bưng tình con mộng
Trời trong xanh ngát tâm hồn tình trong
Em sẽ quên được niềm đau chính mình

Yên May

Vui Cười

Chú Thòng đi làm mỗi ngày và thường xuyên về nhà lúc sáu giờ rưỡi, tự dung hôm qua chú về sớm, bước vào phòng khách ngồi lì ở đó. Thím Thòng đang ở trong bếp thấy vậy chạy đến nhìn chồng chập lâu rồi nói:

- Í trùi sao bữa nay cái mặt "lì" cái giận dữ dzậy?

Nghe vợ hỏi chú Thòng càng cái mặt giận hơn nói:

- Vé xe buýt lúc trước 2 đồng, mà giờ chỉ còn có một đồng!

- Trùi, rẻ hơn dzậy càng tốt chớ sao "lì" rên quá dzậy?

- Bà thiệt hông biết gì hết chơn, hồi đó tới giờ ngộ nhin đi xe để đi bộ tiết kiệm mỗi ngày 4 đồng, một tháng 80 đồng, một năm 960 đồng mà giờ giá vé xe giảm mất mẹ nó đi của tui ngày 2 đồng, tháng 40 đồng, năm...

- Thui... thui... ông ơi là ông... sao ông hà tiện quá vậy, thiệt hết biết mà!

